

visande för budgetåret 1947/48 av ett investeringsanslag av 800 000 kronor till viss ersättningsanskaffning av maskiner m. m. för krigsmaterielverket.

Stockholm den 17 juni 1947.

Med undersätlig vördnad.

Nr 337.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen beträffande kapitalbudgeten under försvarets fabriksfond gjorda framställningar om anslag för budgetåret 1947/48 till uppförande av central beklädnadsverkstad m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 167.)

Till Konungen.

I propositionen nr 1 har Kungl. Maj:t beträffande kapitalbudgeten under försvarets fabriksfond (bilaga 25, punkt 31) gjort framställningar om anslag för budgetåret 1947/48 till uppförande av central beklädnadsverkstad m. m.

I motionerna I: 36 och II: 58 samt II: 59 har yrkats, att riksdagen måtte besluta, att den planerade centrala beklädnadsverkstaden förläggas till Kramfors.

Riksdagen, som i likhet med föredragande statsrådet anser, att statlig tillverkning alltjämt bör bibehållas på här ifrågavarande område, finner förslaget om sammanslagning av de båda beklädnadsverkstäderna till en för försvarsväsendet gemensam beklädnadsverkstad utgöra en nödvändig förutsättning för åstadkommande av en ur driftsekonomiska synpunkter erforderlig rationalisering. För att verkstaden skall kunna drivas rationellt och ekonomiskt har i nu föreliggande förslag räknats med att densamma skulle svara för något mer än hälften av försvarets fredsbehov av uniformspersedlar, varjämte förutsatts att därutöver i viss utsträckning skulle bedrivas tillverkning för civila behov. Riksdagen har intet att erinra mot att verkstadskapaciteten erhåller sålunda angiven omfattning och har ansett sig kunna godtaga i anslutning härtill gjorda detaljberäkningar.

Även om riksdagen alltså anser riktigt, att den statliga beklädnadstillverkningen sammanföres till en nyuppförd fabrik på sätt framgår av det föregående, vill riksdagen emellertid ifrågasätta om tidpunkten nu är den rätta att igångsätta ett byggnadsföretag av den storleksordning, varom här är fråga. Bristen på arbetskraft och byggnadsmaterial är för närvarande synnerligen allvarlig. Det bör därför endast på mycket starka skäl ifrågakomma att nu göra nyanläggningar. Innevarande års riksdag har också vid flera tillfällen givit uttryck häråt. Den nu tilltänkta anläggningen synes riksdagen i angelägenhetsgrad knappast intaga en mera framskjuten ställning. Något avgörande hinder för ett uppskov tills vidare med byggnadsföretaget torde, såvitt riksdagen kunnat finna, icke föreligga. Riksdagen vill därför som sin mening uttala, att

det synes riksdagen välbetänkt, att frågan om tidpunkten för verkstadens uppförande göres till föremål för förnyat övervägande mot bakgrunden av rådande investeringsläge och med beaktande därvid av behovet av byggnadsarbeten för andra, nödvändiga ändamål.

I fråga om valet av förläggningsplats för den nya verkstaden har riksdagen funnit de av statsrådet anförda skälen för Degerfors såsom den därvid mest lämpliga icke vara till alla delar övertygande. I de i förevarande hänseenden väckta motionerna synas riksdagen lika starka motiv hava anförts till förmån för Kramfors. Det vill av statsrådets uttalande i propositionen förefalla, som om i dessa motioner angivna synpunkter icke tillräckligt beaktats. Riksdagen vill icke taga någon bestämd ståndpunkt till här omhandlade spörsmål utan anser att avgörandet härutinnan bör få bliva beroende på resultatet av en enligt riksdagens mening erforderlig förnyad omprövning i ärendet, därvid problemet bör närmare skärskådas även ur sociala och samhällsekonomiska synpunkter.

Då såsom av det ovan anförda framgår riksdagen bifallit Kungl. Maj:ts förslag, att den tilltänkta verkstaden bör uppföras och en ändring i frågan om valet av förläggningsplats för densamma icke torde komma att föranleda någon förskjutning i de i propositionen verkställda kostnadsberäkningarna, vilka riksdagen anser sig kunna godtaga, har riksdagen funnit hinder icke möta mot att redan nu anvisa de för byggnadens uppförande och utrustning äskade medlen.

Riksdagen har icke något att invända mot att tjänstemanna- och arbetarpersonal, som blir överflödig vid överflyttningen, kommer i åtnjutande av samma förmåner som motsvarande för tvätt- och reparationstjänsten avsedd personal.

Den fastighet i Stockholm, vari arméns centrala beklädnadsverkstad är inrymd, må på sätt föreslagits försäljas eller disponeras för annat statligt ändamål. Förslaget om användningen av eventuellt inflytande försäljningsmedel bifalles även.

Under återopande av det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen *dels* till Uppförande av central beklädnadsverkstad för budgetåret 1947/48 anvisat ett investeringsanslag av 1 150 000 kronor, *dels* till Anskaffning av maskiner och annan utrustning för central beklädnadsverkstad för budgetåret 1947/48 anvisat ett investeringsanslag av 160 000 kronor, *dels* medgivit, att ersättning till personal, som blir övertalig vid centralisering av försvarets beklädnadsindustri, må utgå enligt de grunder, som av föredragande statsrådet i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 3 januari 1947 angivits, *dels ock* medgivit ej mindre att den av arméns centrala beklädnadsverkstad nu disponerade fastigheten i Stockholm må försäljas, därest den ej kommer att användas för annat statligt ändamål, än även att därvid influtna försäljningsmedel må — i den mån medlen icke erfordras för täckning av den bokförda nettokapitalbehållningen å fabriksfonden i vad angår fastigheten — i enlighet med vad i berörda statsrådsprotokoll av föredragande statsrådet förordats disponeras för avsättning till försvarets fabriksfonds värdeminskningsskonto.

Stockholm den 17 juni 1947.

Med undersätlig vördnad.
